

vom stolnega kapeinika g. Gašpariča je pričela vojaška godba stare ljudske mašne pesmi. Za godbo je povzela napev mladina in celo razsežni in natrpano polni Glavni trg je odmeval slave Najvišjemu, kojega najgorečnejši služabnik je bil škof Slomšek.

Sprevod od službe božje na Slomškov grob.

Po končani sv. daritvi na prostem se je pričel pomikati na povelja iz zvočnikov nad poldrugo uro strnjeno trajajoči sprevod z Glavnega trga po Koroški cesti in Strossmajerjevem drevoredu na Slomškov grob na starem mestnem pokopališču. Sprevod mladine se je vršil v popolnem redu ob igranju številnih godb in zvonjenju iz vseh mariborskih cerkva. Korakajoče skupine mladine v navadnih oblekah, v narodnih in svečanih nošah so veselo prepevale Slomškoveske pesmi in navduševale s svojimi milimi glasovi za svetniškega Slomškega številne gledalce, ki so tvorili špalir ob obeh straneh sprevođa iz Glavnega trga na Slomškov grob in na Slomškov trg.

Sprevod je zaključil škof s spremstvom duhovščine, prej omenjenih zastopnikov oblasti in ljubke ter res pristrčno izbrane narodne noše mladine.

Mladina izroča prošnje za proglašitev Slomškega svetnikom.

Na Slomškovem trgu pred križovo kapelo stolne cerkve je na vzvišenem odru sprejemal škof odposlance mladine, dečke in deklice, v narodnih nošah. Ti mladinski odposlanci so izročali v knjige vezane prošnje s tisoči in tisoči podpisov slovenskih otrok, s katerimi je izrazila mladina svojo srčno željo, naj postane služabnik božji Slomšek deležen časti oltarja. Izročitelje prošenj je popeljal pred vladiko šef ljudskošolskega pouka v naši banovini g. nadzornik štrukelj iz Ljubljane, ki je nagovoril prevzvišenega z naslednjimi besedami:

»V imenu prosvetnega oddelka banske uprave in v imenu ljudskošolske mladine mi je čast, izročiti Vam tisoče in tisoče podpisov šolske mladine, ki izražajo željo, da bi pri sv. očetu posredovali, da sv. Cerkev čim prej našemu škofu Antonu Martinu Slomšku dočeli čast oltarja.«

Škof se je zahvalil za izročitev prošenj in je blagoslovil svetinje kot spomin na Slomškoveske dneve. Blagoslovitvi krasno izdelanih svetinj, ki imajo na eni strani slovensko zaščitnico Marijo Pomagaj na Brezjah, na drugi strani pa Slomškega, je sledila skupna molitev za proglašitev Slomškega svetnikom in pesem »Preljubo veselje«.

Nato so se razšli otroci pod vodstvom katehetov in učiteljev ter so jim reditelji kazali pot do gostišč po Mariboru, kjer so imeli skupne obede.

Igra v Ljudskem vrtu.

Popoldne v nedeljo je tvorila po odhodu in krepčilu zaključek mladinskega Slomškovega dneva igra »Dva apostola« na prostem v Ljudskem vrtu.

Po navodilih igrskega vodje podžupana Zebota je mladina molila in peela, vstajala in navdušeno pozdravljala prihod svetih bratov. Zaradi odhoda vlakov se je moralo dejanje igre nekoliko skrajšati.

Ob pol petih se je začela mladina zbirati za razhod, ki se je izvršil v istem redu kakor prihod, zbiranja in slovesni obhod.

Sklepná beseda.

Občudovanja in priznanja vreden Slomškov mladinski dan v Mariboru je dokazal globoko

Perilo pravi: „SEVEDA“!

Perite prihodnjic tudi Vi s Schichtovim terpeninovim milom. Ono odpravi nesnago temeljito in prizanesljivo iz tkanine, potem je lahko vedno lepo belo!"

Schichtovo
terpeninovo milo

pere perilo bleščeče belo

... in za namakanje Ženska hvala

vernost naše mladine in navdušenje, da dobimo Slovenci prvega javno proglašena svetnika v osebi služabnika božjega Antona Martina Slomškega.

Z vzornim redom, lepim vedenjem, s pobožno molitvijo in s Slomškovo ljudsko pesmijo so naši mladi dokazali, da so sinovi in hčere katoliških slovenskih staršev in so nam dali za-

gotovilo, da bodo tudi ostali nositelji in širitelji katoliške misli in življenja za bodočnost.

Slomškov mladinski dan, ki je bil proti pričakovanju številno obiskan ter vzorno izveden, nam je porok, da se nam obeta še večji obisk za prihodnja Slomškova dneva, ko bodo odrasli prosili za milost, da bi bil naš Slomšek povzdignjen na oltar.

IZ RAZNIH DRŽAV

Potovanje dr. Schachta po Balkanu. — Zadnjič smo poročali, da se je mudil dr. Schacht, guverner nemške državne banke, v Belgradu. Obiskal je tudi bolgarsko, grško in madžarsko prestolico. Dr. Schachtovo potovanje po Balkanu je vzbudilo največjo pozornost in to po vsej pravici. Dr. Schacht je eden najboljših finančnih politikov v sedajnosti, ki si je znal na vse strani ohraniti neodvisno mišljenje. Iz njega govori njegova osebnost. Tega se zaveda mednarodna javnost in ga cení. Dr. Schachtovo načelo, da lahko plača Nemčija svoj nakup z blagom, je ravno tako jasno, kakor za njegovo državo koristno. Če on trdi, da je ta način trgovanja v prodiranju, je temu nemoogoče ugovarjati. Izkušnja zadnjih let govori za to. Nemčija je porasla s svojo

trgovino na Balkanu za 7—9%. To pomenja do pred leti dobro podvojitve. Nemčija si gradi trgovsko političen položaj, ki presega daleč samo čiste trgovsko-politične koristi.

Ukrepi francoske Blumove vlade. Francoska vlada je razpustila desničarske bojne organizacije in je poddržavila vso oboroževalno industrijo na Francoskem. — Francoski senat je sprejel s 182 proti 84 glasovom zakonski načrt o uvedbi 40urnega delavnega časa na teden. Zakon velja za vse industrijske panoge, izvzemši poljedelstvo.

Smrt uglednega čehoslovaškega politika. V Pragi je nenadoma umrl v starosti 69 let František Stanek. Rajni je bil večkrat minister in predsednik poslanske zbornice. Znani politik in narodni delavec je bil sin srednjega kmeta.

Na Madžarskem so v zadnjem času veliko govorili o odstopu ministrskega predsednika Gömbösa, ki je bil nekaj časa bolan. Odločitev o njegovem nadaljnjem ob-

stanku ali o ostavki bo padla, ko se bo g. predsednik zopet vrnil iz bolniške sobe k vladni mizi. Stremljenje Gombösovo po diktaturi ni tako hudo, kakor ga dolžijo, ker še mirno obstojajo poleg vladne stranke še tudi druge, čeravno ne moremo govoriti o demokraciji na Madžarskem v pravem pomenu.

Angleška vlada je sklenila na svoji seji 17. t. m. ukinitve sankcij proti Italiji. Z ukinitvijo kazenskih odredb, če bo istinita, je zgubila francosko-ruska pogodba glede pomena in veljave. Sprememba angleške zunanje politike pomenja škodo v prvi vrsti za Francijo, ki ne more več računati z varnostjo mej napram Nemčiji.

Za angleško sankcionistično politiko obremenilna razkritja. Očetje sankcij proti Italiji so Angleži. Novi italijanski kolonialni minister Lessona je dal dopisniku znamenitega pariškega lista izjavo, v kateri trdi, da je sankcionistična Anglija pomagala Italijanom na gospodarskem polju, da so dobili vojno v Abesiniji.

V Belgiji, kjer imajo, kakor že sporočeno, vlado katoličanov, socialistov in liberalcev pod predsedstvom voditelja katoličanov Van Zeelanda, stavka nad stoti-

soč delavcev in sicer pristaniških, kovinarjev, rudarjev in delavcev orožne industrije. Vlada je že pristala na nekatere zahteve stavkajočih, o katerih smo beležili v zadnji številki. Socijalistični delavci v Belgiji in levičarski prihajajo v javnost z istimi zahtevami, s katerimi so uspeli njihovi francoski tovariši. Belgijska stavka pa ima še tudi politično ozadje. Pri zadnjih volitvah se je utrdila desnica. Zmagoviti voditelj reksistov Leon Degrelle stremi po diktaturi. Štrajk delavstva pa kaže, da hočejo nižji sloji dokazati, kako bi lahko postalo v Belgiji nevarno za slučaj desničarske diktature.

Socijalistična vlada na Švedskem je odstopila in to radi tega, ker se bližajo volitve in bo v tem slučaju opozicijski položaj socijaldemokratske stranke mnogo na boljšem. Švedska se veseli urejenega političnega življenja in so vse stranke vneto na delu tudi za obrambo dežele. Švedi se ne ukvarjajo s kakimi napadalnimi načrti. A v današnjem času, o katerem je rekel angleški vojni minister

15. t. m., da je slabši nego leta 1914, v tem času mora biti tudi najbolj mirotnuben v pripravljenosti, da brani svojo lastno kožo.

Novo vlado na Švedskem je sestavil voditelj agrarcev Person. V vladi je 6 agrarcev in 6 uradnikov izven strank.

Iz Španije javljajo o zopetnih nemirih. Očitno je, da še dolgo ne bo prišlo med razburkanimi in nahujskanimi španskimi masami do reda in trajnega pomirjenja. Omenka vredna je popustljivost španske vlade, katero kaže napram avtonomističnemu gibanju v posameznih pokrajinah. Značilna je bila tudi ugotovitev voditelja španskih katoličanov, katero je podal pred kratkem v parlamentu in v kateri trdi in dokazuje, da je bilo pod levičarsko vlado pri komunističnih nemirih razdejanih 251 cerkev, 259 oseb je bilo ubitih in 1287 težko ranjenih. Promet po cestah je nemogoč, ker zahtevajo levičarji od vseh vozov in avtomobilov poseben davek za uporabo cest.

Rooseveltov protikandidat pri volitvah predsednika Združenih ameriških držav Alfred M. Landon, guverner države Kansas in pristaš republikancev.

Abesinski podkralj italijanski maršal Graziani.

PO SVETU KATOLIŠKEM

Pariz dobiva nove cerkve. Pred nekaj leti je pariški nadškof kardinal Verdier izdelal načrt za graditev novih cerkva v Parizu in okolici. Število božjih hiš, ki naj bi se zgradile v nekaj letih, je bilo določeno s številko 60 kot najvišjo mejo. Ko je bil načrt objavljen, so ga srdito napadali framasoni in socialisti, ki se cerkve bolj bojijo kot hudič križa. Dobrohotni so ga hvalili in občudovali, nekateri bolj malodušni ljudje pa so menili, da je načrt pretiran ter se ne bo dal udejestiti. In vendar je ta načrt uresničen in število 60 že preseženo. Nedavno je bila dograjena 88. cerkev. 99. cerkev bo zgrajena v nekem delavskem delu pariške okolice ter bo posvečena sv. Janezu, patronu kardinala Verdierja. 100. cerkev pa bo dogotovljena l. 1937 ter bo stala na ozemlju pariške svetovne razstave. Tako bo pomagano dušnim potrebam pariškega prebivalstva, zlasti delavstva, obenem pa se z gradnjo novih cerkva zmanjšuje brezposelnost, ki je danes veliko socialno zlo. Ako torej socialisti in komunisti obsojajo gradnjo novih cerkva, dokazujejo, da jim ni mar za duševno in ne za gmotno blaginjo delavstva.

Najsevernejši misijoni. Najsevernejše misijonsko področje sega do 750 km severno od severnega tečajnika. Ta pokrajina leži v severni Kanadi ter je obljubena z Eskimi. Življenje v teh pokrajinah je skrajno težavno, ker vlada tamkaj strahna zima; toplomer izkazuje 40—60°C pod ničlo. Kljub taki zimi, kljub pomanjkanju živil in vsem drugim velikanskim težavam delujejo med katoliškimi Eskimi duhovniki-misijonarji. Ti mučeniki zime in pomanjkanja dobivajo na leto enkrat pošto, živila, mašno vino, obleko itd. Sedaj pa je ustvarjena možnost, da se bo to zgodilo večkrat na leto. To možnost daje posebno letalo, ki bo na njem poletel v te kraje pater Schulte. Tako bodo ti požrtvovalni duhovniki boljše in rednejše preskrbovani s časniki, knjigami, bogoslužni-

mi potrebščinami, živežem, zdravili in obleko. Pater Schulte se je v to svrhu že odpeljal v Severno Ameriko, in sicer je potoval z veliko zračno ladjo »Hindenburg«. Dobil je po posredovanju berlinskega papeževga nuncijskega od najvišje cerkvene oblasti dovoljenje, da je smel v zračni ladji maševati. To je prvi slučaj, da se je v kakšnem zrakoplovu darovala daritev sv. maše.

Junak z Molokaja. Pod tem naslovom je nedavno izšel življenjepis patra Damijana, ki je svetovno znan pod imenom »oče gobavih«. Damijan de Veuster je bil rojen 5. januarja 1840 v belgijski vasi Tremeloo blizu mesta Luvanja. Starši so mu bili kmetje, skrbni, delavni, globoko verni. V mladih letih je Damijan moral opravljati težka kmečka dela. In kmet bi bil tudi ostal, da ni vzbudil ljudski misijon, ki je bil v njegovi rojstni župniji, v njem višjega hrepenenja. Hotel je iti v samostan. Njegov brat je že bil duhovnik v nekem samostanu. Tja je šel tudi Damijan, da postane samostanski brat. Zanj se je pa zavzel njegov brat ter ga začel poučevati v latinskem jeziku. Kmal se je prepričal, da je Damijan jako nadarjen. Tako so ga pripustili k študiju. Po končani gimnaziji je študiral bogoslovje. Določen je bil dan njegovega posvečenja v mašnika in dan nove sv. maše v domači župniji. Naenkrat pa bogoslovec Damijan odpotuje v Ameriko. Tja je namreč hotel kot misijonar njegov brat. Ker pa je obolel, ni mogel na pot. Da ne bi že plačana vozna karta za ladjo propadla, se Damijan takoj odloči, da bo mesto brata odpotoval v Ameriko kot misijonar. Prišel je na Honolulu na Sandwich-otokih (v Velikem oceanu), kjer je bil posvečen za duhovnika. Prevzel je misijonsko postajo v Pumi. Samo mala kočica je tam bila brez šole in kapele. V kratki dobi je Damijan vse to pozidal, in ko je odšel iz Pume, je tamkaj zapustil cvetočo cerkveno občino. Potem je prevzel drugo misijonsko postajo. Ni pa še dosegel pravega torišča dela, ki bi ga storilo slavnega po vsem svetu. Do tega pa je prišel tako: Pri posvečenju neke